

Чинтуловъ е почналъ да се учи въ гръцкото училище на родния си градъ слѣдъ 1830 година, и вѣроятно, е продължилъ учението си до 1836 год. Прѣди това въ 1826 година въ Сливенъ отваря по-модерно гръцко училище учения сливенецъ Д-ръ Ив. Селимински, но той учителствувалъ само една година и затова Чинтуловъ не е могълъ да се учи при него. Поради невѣжеството на тогавашнитѣ гръцки учители, обаче, споменитѣ за високо просвѣтения учителъ и прѣданъ родолюбецъ, който за кратко врѣме раздвижилъ града и влялъ животворна струя въ неудържимия устрѣмъ на своитѣ съграждани къмъ просвѣта, ще сж се пазили дълго врѣме и ще сж блазнили любознателния Добри. Както навсѣкждѣ въ България, така и въ Сливенъ, по това врѣме не е имало училища, въ които прѣподаванията да ставатъ на български. Колко пагубно е било влиянието, по това врѣме, на гръцкитѣ училища въ България, може да се види от факта, че когато прѣзъ 1829 год. пратеници отъ Сливенъ ходили при главнокомандующия Дибича Забалкански, тѣ получили писменъ отговоръ съ гръцки букви, а български думи (вижъ П. Кисимовъ. Моитѣ спомени. ч. IV. стр. 90). По този случай Селимински пише въ своитѣ мемоари: „Този отговоръ главнокомандующия бѣше написалъ грижливо на сливенски диалектъ съ гръцки думи, както народътъ пишеше“. (Селимински, цит. кя., стр. 57)¹². И въ скоро врѣме българитѣ дотолкозъ се увлѣкли въ гръцкото учение, щото за родния си езикъ, отечество и народностъ почти и не помисляли. „Нито имахъ понятие за отечество и народностъ, пише Доброплодни, защото нищо подобно нито ни загатваха учителитѣ, ами бѣхме се захласнали въ греческото и се надпрѣварвахме ученицитѣ кой повече гречески думи и фрази да научи“.... „Учишь се